

gørende Maade brød med de Principper, som alle Partier var enige om at lægge til Grund for Arbejdet ved Gennemførelsen af Arbejdsløshedsloven i 1924. Jeg tror ikke som den ærede Ordfører, at Landstingets Stilling i denne Sag vil blive dyr for det; men det maa selvfølgelig Fremtiden vise, jeg skal ikke indlade mig paa at agere Spaa-mand. Den højtærede Ordfører mente, at man ikke i Fællesudvalget havde mødt nogen mild Luftning. Jo, jeg ved jo ikke, om den højtærede Ordførers Forudsætning for at gaa ind i Fællesudvalget var, at der der skulde møde ham en saadan mild Lut-ning, at han skulde kunne faa sin Villie, medens han ikke havde kunnet det ved den almindelige Behandling gennem Tingene. Vi fra vor Side stillede os i Fællesudvalget ganske paa samme Linie som gennem hele denne Sags Behandling i Folketing og i Landsting, stillede os paa det Grundlag, ud fra hvilket vi mente at handle mest sagligt og forsvarligt. Saaledes har vi op-traadt helt igennem ved denne Sags Be-handling, og saaledes har vi ogsaa optraadt i Fællesudvalget, og jeg vil gerne sige til den højtærede Ordfører, at naar han opfatter Mindretallets Forslag i Indstillingen som Forsøg paa Løntrykkeri, saa er det ganske fejlagtigt. Mindretallets Forslag indeholder en aaben Erkendelse af, hvad hele den øko-nomiske Situation kræver, ikke blot af os, men af hele Rigsdagen, og det vilde sikkert være gavnligt, om baade Regering og Rigs-dag aabent erkendte Nødvendigheden af, hvad den økonomiske Situation kræver. Derfor har vi ved Udformningen af dette Ændringsforslag søgt at faa dette Princip frem til Forhandling i dette høje Ting. Og til den højtærede Regering, som har bebudet, at adskillige andre Forslag vedrørende Ar-bejdsløsheden vil komme i Fremtiden, vil jeg sige, at naar disse Forslag kommer, maa Regeringen paa Forhaand være vidende om, at det Princip, Venstre der vil arbejde efter, bliver, at naar Staten skal yde Støtte, maa ogsaa de interesserede Parter bringe deres Ofre.

Med disse Bemærkninger skal jeg an-befale det høje Ting at stemme for Indstilling II fra Fællesudvalget.

**Christmas Møller:** Naar jeg undtager et enkelt, ikke meget stort Afsnit af det ærede Medlem Hr. Slebsagers Tale, lød dens Ord saaledes for mig, at den næsten var et mere veltalende og mere velment Indlæg for Indstilling I.; end Udvalgets Ordførers var det. Og jeg kunde ogsaa ud fra et og andet, jeg kender til denne Sag,

sige mig sely, at der kunde maaske være nogen Grund til, at det var saaledes. Der var mange af de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Slebsager fremsatte, som jeg for mit Vedkommende og det konservative Folkeparti er enige i. Jeg skal ikke gentage disse Betragtninger, men kun paa mit Partis Vegne motivere, at vi kan anbefale det høje Ting at stemme for Indstilling I.

Ærede Medlemmer, der husker første Behandling her i Tinget, vil vide, at det, som blev fremhævet fra det konservative Folkepartis Side, var, at det Forslag, som den højtærede Socialminister havde frem-sat, paa adskillige Punkter gav sig ud for mere, end det var. Man fremhævede saa-ledes, at det oprindelige Forslags §§ 4 og 5 kun var Skueretter og Narresutter, som overfor Befolkningen skulde give det Ud-seende af, at nu gjorde Regeringen for-færdelig meget. Og man fremhævede end-videre, at i de foregaaende Paragraffer til-sidesatte man, som Venstre saa stærkt har fremhævet, Arbejdsløshedslovens § 32 og sagde, at naar man vilde medvirke til en Lovgivning paa dette Omraade, vilde den Stilling, manfra konservativ Side vilde ind-tage, være denne, at dette Lovforslag skulde have end saadan Form, at det ikke gav Be-folkningen Indtryk af, at det var mere, end det i Virkeligheden var, og endvidere, at den Lovgivning, som allesluttede sig om ved Loven af 4. Marts 1924, skulde respekteres, og at dette skulde ske ved, at Nødhjælps-arbejdets Princip i § 32 blev sat i For-grunden. Det var ud fra denne Tankegang, det konservative Folkeparti lovede at ar-bejde med paa denne Sag. Sagen gik nu sin lange og besværlige Gang. Fælles-udvalgets ærede Folketingsordfører har jo fralagt sig, at hans Parti — og det radikale Venstre vel ogsaa — skulde have Ansvaret for Forhalingen af denne Sag. Man kan vistnok sige, at det Resultat, der i Dag vil blive lovfæstet, kunde den høje Rigsdag have naaet for ca. 3 Uger siden og Lov-forslaget være blevet vedtaget i nogen-lunde samme Skikkelse. Jeg føler mig overbevist om, at de, der kender til de For-handlinger, der har været ført om denne Sag, vil indrømme, at dette er rigtigt, og jeg tror derfor ikke, den ærede Ordfører med Rette kan hævde den Paastand, at han og hans Parti ikke har Ansvaret for, at denne Sag er trukket saa længe ud, som den er.

Naar man da sammenligner den højt-ærede Socialministers oprindelige Forslag med Indstilling I, vil man se, at i Overens-